

the

TABA

files

Puzzelstukken: brieven en notities omtrent Taba.

Willem Takes, vanaf de jaren veertig decennia lang secretaris van Taba, schrijft:

"25 februari 1970, Amsterdam. Beste Janny. Wij waren zeer verrast met je brief en danken je hiervoor hartelijk. Wij vinden het erg lief van je en waarderen de goede bedoeling. Wij moeten je echter teleurstellen. Sorry hoor. Inderdaad heeft de KJ club (Klaverjas club, red.) met Taba zelf niets te maken. Echter, wanneer wij daar zouden komen, worden wij geconfronteerd met verschillende bestuursleden, die daar van tijd tot tijd binnen komen wandelen op zo'n avond. En dat is nou juist wat wij willen voorkomen. Wij kunnen en willen niets te maken hebben met mensen die ons behandeld hebben op een manier die indruist tegen alle normen van fatsoen. Dat is alles wat ik er van zeggen kan. Hier uitweiden heeft geen enkelen zin. Voor de dames en heren van de KJ club vind ik het jammer. Als het werkelijk waar is dat zij ons graag terug zouden zien, zijn wij hier alleen maar blij mee. Dat is dan het enigste wat van heel Taba is overgebleven."

Willem Takes (geboren 1908), we maakten al eerder kennis met deze voor ons mysterieuze secretaris. En zijn vrouw, Antje Post, vroegere liefde van Adje Gerritse. Gebrouilleerd met Taba, na minimaal vijfentwintig jaar noest werk. Frank Verkaaik (talentvol oud-Taba speler en oud-voorzitter) vermoedt dat Janny, zijn moeder aan wie de brief is gericht, in een ultieme poging Willem en Antje wilde overhalen terug te keren naar de klaverjasclub, waar vele Taba prominenten lid van waren. Zoals Janny zelf, moeder van Aad (broer van Frank, ook oud-voorzitter) en Dick. Janny zelf door kunstschilder Hans Gritter vereeuwigd met ome Harry en tante Greet, nu hangend boven de deur van de bestuurskamer. Vele oud-Taba leden hebben Willem en Antje gekend. Het is tot op heden onmogelijk gebleken contact te krijgen met familieleden.

Links Willem Takes met (volgens Hans Zoetewij – we lezen later over hem) zijn onafscheidelijke sigaar. Hans Zoetewij zelf overigens rechtsonder Willem. Op de rechter foto uitsnede Antje Post (toen inmiddels mevrouw Takes) tussen de nog onbekende dame links, en rechts de eveneens onbekende heer met hoed.

the

files

Willem en Antje bleven kinderloos, en alleen een neef van de koude kant van Rein Takes (broer van Willem, voetballer van Taba en werkzaam in de tabakshandel) is gevonden. Van Willem is tot nog toe één foto bekend. Staand temidden van een prachtige Taba groepsfoto tijdens een uitje naar Groningen, begin jaren zestig op een jeugdtoernooi van GVAV. Zie hierboven.

Woonden Willem en Antje in 1970 op de geweldige locatie Weesperzijde 120 3 hg, met wijds uitzicht op de Amstel, in vele jaren daarvoor resideerden ze op de Pieter Aertzstraat 104 2hg. Antje werd daar mogelijk al penningmeester van Taba, terwijl Willem de correspondentie als secretaris verzorgde.

OPGERICHT 31 MEI 1933
GEMEENTE GIRO T 1393

SECRETARIAAT: W. TAKES
PIETER AERTSZSTRAAT 104²
AMSTERDAM-Z.

Amsterdam, 24 April 1954.

Den Heer J.M. Grigoleit en Echtgenote,
van Speykstraat 103¹¹¹
A m s t e r d a m - W.

Waarde Jim en echtgenote,

Wij kwamen in het bezit van jullie kaartje, waardoor wij vernamen dat jelui een dochter geboren is.

Naast onze stoffelijke attentie is het ons aangenaam U beide met deze geboorte van harte te feliciteren, en wensen U toe dat zij in een goede gezondheid tot Uw aller vreugde moge opgroeien, al is het dan ditkeer niet tot een Taba-adspirant.

Namens het bestuur teken ik met vriendelijke groeten,

W. Takes,
secr.

Brief aan Jim, bij ons bekend als Jumbo, met felicitaties voor de geboorte van zijn dochter. Zoals we lezen had het damesvoetbal haar intrede nog niet gedaan. Willem en Antje wonen nog op de Pieter Aertzstraat, hetzelfde adres als waar Adje en Antje tijdens de oorlog bij Willem inwoonden.

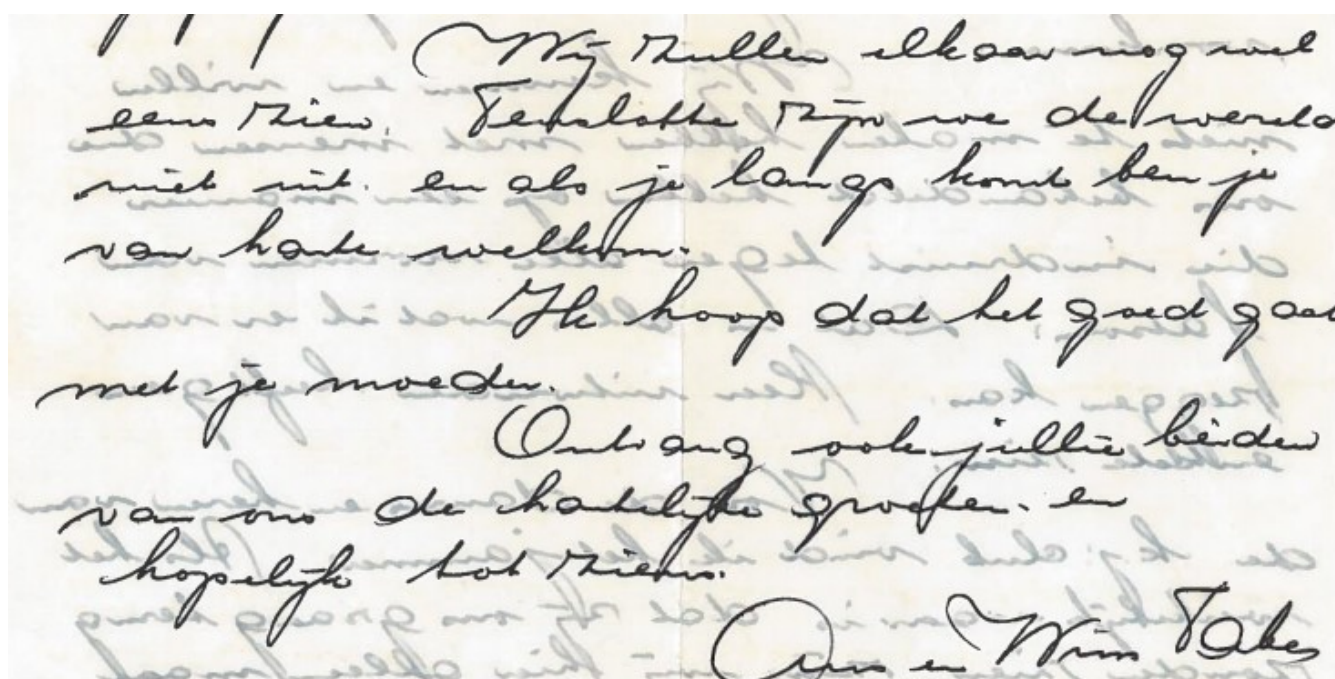
Willem wordt door velen niet alleen herinnerd als secretaris, maar vooral ook als degene bij wie je als jeugdlid je toto formulieren inleverde. Ko Floor, waarover we later zullen lezen, talentvol voetballer eind jaren zestig en zeventig, bracht er zijn formulieren langs. Was verwonderd over de totale Taba toewijding van Willem. Net als Dirk en Rob Sandbrink, Taba bestuurders uit de jaren '70. Zij herinneren zich ook Antje, als Willem op dat soort momenten niet thuis was. Er hing dan volgens de heren een "speciale" sfeer, waarover hier verder niet wordt uitgeweid. Mogelijk

spinsels van puberbreinen, laten we het daar op houden. Met Dirk en Rob, net als met Ko, kwam overigens alles goed, later nog een paar prachtige foto's en verhalen van deze drie heren.

Willem's overlijden wordt in 1977 opgetekend in Callantsoog. Was dit tijdens een noodlottig uitje? We proberen daar nog achter te komen. Heel misschien nog een andere ingang: Willem trouwde in 1935 in Frans Guinea met Ismalia Dadero. Hoewel het huwelijk in 1937 al wordt ontbonden, kan het mogelijk wel geleid hebben tot nageslacht. Antje woont nog tot 1982 op de Weesperzijde 120, en verhuist daarna naar Amsterdam Noord: Loenermark 148. Er is geen overlijdensbericht van haar bekend. Anno 2018 kan zij in theorie op 110 jarige leeftijd nog onder ons zijn.

Vervolg brief 25 februari 1970.

"Natuurlijk altijd de goede niet te na gesproken. Wij hebben daar echter niet zo veel van gemerkt (van de goede dan). Maar een kinderhand is gauw gevuld en daar troosten we ons dan maar mee. Jammer Janny, maar 't is nu eenmaal zo. Wij hebben dit niet gewild, daarvan kun je wel verzekerd zijn. 't Zijn andere elementen die hier aan de gang waren.

Zou je de dames en heren hartelijk willen groeten van ons beiden? Wij hebben altijd gezellig gekaart. Wij blijven de vriendschap van deze mensen op prijs stellen. Wij zullen elkaar nog wel eens zien. Tenslotte zijn we de wereld niet uit, en als je langs komt ben je van harte welkom.

Ik hoop dat het goed gaat met je moeder.

Ontvang ook jullie beiden van ons de hartelijke groeten, en hopelijk tot ziens.

An en Wim Takes."

the

TABAA

files

Hans Zoetewij, September 2008

"In een nostalgische vlag naar het verleden stuitte ik op de internetpagina van AFC Taba. Van 1953 tot 1963 ben ik actief lid geweest van deze club en heb nog het 25 jarig bestaansjubileum meegevierd, een periode dat Taba in de 1e klasse AVB en 4e klasse KNVB speelde. In mijn bezit zijn nog een groepsfoto uit 1961 en 3 elftalfoto's uit die tijd. Enkele personen zijn mij nog bij name bekend. Kan het zijn dat daar interesse voor bestaat?"

Ron de Heer en Alex Clay, die in 2008 respectievelijk redactie en opmaak van het clubblad de Taba Treffer onder hun hoede hebben, kijken op van dit email bericht. Had Janny (zie stuk hiervoor) voor het 75 jarig Taba jubileum nog mooi verhaald over de geschiedenis, veel verder dan haar eigen start begin jaren zestig kon ze niet gaan. Hierom geven Ron en Alex met enthousiasme aan graag het materiaal over Taba te ontvangen. Snel volgt een brief met een aantal geweldige foto's.

Hierboven. Taba 1961, jeugdtoernooi bij GVAV in Groningen, met vele Taba iconen.

"Hans Zoetewij, september 2008, vervolgt per brief: Echte info heb ik helaas niet meer. Er werd gespeeld in effen gele shirts met een zwarte kraag zonder een (niet bestaand?) Tabalogo, de broeken waren zwart en de kousen weet ik niet precies meer. Het Tabashirt en broek plus voetbalschoenen heb ik nog steeds bewaard omwille van de illusie ooit weer eens te gaan voetballen. Ik ben nu 70 jaar, dus de illusie zal wel zo blijven. Er werd gespeeld op sportpark Drieburg waar o.m. ook v.v. Fit speelde en waar dus nu ook nog gespeeld wordt. Er waren toen 2 speelvelden beschikbaar en van spelen op het JOS terrein (huidige Taba complex, red) was nog geen sprake. De vereniging had toen 4 senioren elftallen, een

the

files

jeugd A team en nog naar ik meen 2 verdere jeugdelftallen. Vaak was de Brakke Grond in de Nes de plaats van officiële vergaderingen, daar heb ik ook nog het 25 jarig jubileum meegevierd alsook het kampioenschap in de 1e klasse AVB en de promotie naar de 4e klasse KNVB. Zelf ben ik ook nog enige tijd lid van de jeugdcommissie o.l.v. dhr van Teeseling geweest en begeleidde ik een pupillenelftal. Mijn verhuizing naar Eindhoven betekende toen ook het einde van mijn voetbaltijd."

Ron merkt in zijn artikel nog op hoe geweldig hij het zou vinden om het tenue bij Taba te zien hangen, maar het contact met Hans blijkt plots te zijn gestopt. Bijna tien jaar later levert navraag bij Ron en Alex helaas geen (email) adres van Hans op, maar wel een serie zeer goed gedigitaliseerde foto's. Eén ervan, een jeugdteam uit eind jaren '50, krijgt begin januari 2018 als welkomstbord een prominente plek bij de ingang van Taba, twee bij drie meter groot. In een begeleidend artikel op de site van Taba wordt kort vermeld dat de vele pogingen om Hans Zoetewij nog te vinden op niets zijn uitgelopen. Ongeveer een maand later komt het volgende bericht de "info" mailbox van Taba binnen:

L.S. Ik las een artikel in de Taba treffer (site – red.) 15 Jan. 2018 n.a.v. een groepsfoto een opmerking waarin gemeld werd dat geen contact gemaakt kon worden met Hans Zoetewij en familie. Bij deze. J. (Hans) Zoetewij. ...Eersel.

Twee dagen later is er telefonisch contact met Hans. Wat blijkt: toevalligerwijze las Hans tussen alle voetbal uitslagen over een overwinning van het huidige Taba 1, en besloot om weer eens op de site te kijken. Ziet daar dat er een zoektocht naar hemzelf nog niets had opgeleverd... Hans vreest dat het lang bewaarde Taba shirt inmiddels als poetslap een einde heeft gekregen. Maar de verhalen over de foto's, en zijn verleden bij Taba doen dit leed al snel vervagen. Hans (geboren in 1937) blijkt op een schakelpunt van Taba lid te zijn geweest. Adje Gerritse (dertig jaar eerder ter wereld gekomen) heeft hij zo niet meer gekend, Jim "Jumbo" Grigoleit (vijftien jaar ouder dan Hans) zeer zeker wel, al waren het in zijn nadagen als voetballer. "Pittige man", volgens Hans, bevestigd door Jim Jr: "een enorme zeikerd in de kleedkamer, hij kon verschrikkelijk te keer gaan", daarover later meer. En ook dus Willem en Antje Takes, evenals de hier nog niet eerder genoemde familie van der Hart. Weliswaar dertig jaar ouder dan Hans, maar inmiddels stevig zetelend op het Taba pluche.

Van links naar rechts: dhr Buizer (later voorzitter, onbekend bij redactie), Hans Zoetewij, dhr en mevrouw van der Hart. Midden, Rob Sandbrink (later bestuurslid), rechts met bril: Dirk Sandbrink (later voorzitter).

Hans besloot op pas 14 jarige leeftijd te gaan voetballen, en meldde zich bij OVVO (Op Volharding Volgt Overwinning). Omdat OVVO indertijd een grote club was (Sjaak Swart kwam er onder andere vandaan), en Hans een starter, werd hij doorverwezen naar het begin jaren vijftig kleinere Taba. Hans woonde aan de rand van de Oosterparkbuurt in de Vrolikstraat (later in Betondorp), en had eigenlijk nog geen Taba connecties. Startte als jeugdlid, groeide door naar de senioren (speelde in Taba 3), en werd zelfs nog jeugdleader. Voetbal bij Taba was ruim tien jaar lang een erg leuke bijzaak. Hans was geen groot voetballer, zegt hij zelf, maar had ongelooflijk veel lol in het spelletje. Als fijnbankwerker

the

TABA

files

maakte hij al snel 48 uur per week, onder andere op de Universiteit van Amsterdam. Toen hij rond 1963 bij Phillips in Eindhoven kon gaan werken, eindigde zijn Taba carrière. Trouwde daar, en settelde zich er tot op de dag van vandaag. Tegenwoordig in het nabijgelegen Eersel.

Foto uit ongeveer 1953. Staand v.l.n.r.: ??, Wim Verhaar, Johan Jong, ??, (Joop) van Teeseling, ?. Zittend v.l.n.r.: Kruiswijk 1, Geerlings, ??, ??, Hans Zoetewij, Kruiswijk 2

Foto uit ongeveer 1957. Anno 2018 als welkomstbord bij Taba. Staand v.l.n.r.: ??, Frans Prantl, van Geen(en), Wim Verhaar, Hans Zoetewij, Eddie van Kampen, Johan Jong. Zittend v.l.n.r.: ??, ??, ??, Arthur Otten, Fred Gevers.

Piet van der Muts, geboren 1926, vertelt over de start van zijn voetbalcarrière. Opgetekend door zijn zoon.

Hoorn, 22 januari 2017

In mijn jeugd voetbalde ik bij De Volewijckers in Amsterdam-Noord. In 1944 ben ik opgepakt door de Duitser en per trein naar Zwolle vervoerd. Daar wist ik te ontsnappen en ben ondergedoken in Wildervank. Na de afloop van de oorlog ben ik bij de Marine gegaan en opgeleid in Engeland tot torpedomaker. Daar speelde ik in het Marine-elftal. Na afloop van de opleiding werd ik in Nederland geplaatst en wilde ook in Nederland weer bij De Volewijckers voetballen.

Twee broers van mijn moeder, Oom Freek en Oom Jan de Jongh, waren werkzaam in de tabakshoek in de Nes. Zij waren betrokken bij TABA en wisten mij over te halen om voor TABA te gaan spelen. Dat moet in 1947 zijn geweest. "Misschien krijg je wel wat als je bij ons komt voetballen, kun je wat verdienen" zeiden ze. En eerlijk gezegd had ik niet zo veel geld maar wist ook dat ik niet elk weekend kon spelen vanwege de Marine. Uiteindelijk ben ik bij TABA gaan voetballen. Na een gespeelde wedstrijd kon ik me melden bij een eigenaar van een grote bloemenzaak, vlakbij De Munt, om 25 gulden op te halen en dat was voor mij een hoop geld.

Toen ik werd geselecteerd voor het AVB-elftal kwam een bestuurslid van De Volewijckers bij me langs. Hij wist dat ik bij TABA speelde en kwam met de vraag "Waarom kom je niet bij ons spelen?". Inmiddels had ik de Marine verlaten en was ook op zoek naar werk. Werk was voor mij belangrijk om inkomen te krijgen. Het bestuur van De Volewijckers kon werk voor mij regelen en die werkgever kon er ook voor zorgen dat ik een woning zou krijgen. Deze vooruitzichten deden mij besluiten om TABA na 1 seizoen te verlaten en voor De Volewijckers te gaan voetballen.

Ik heb daar mooie wedstrijden gespeeld en toen het semiprof voetbal zijn intrede deed tekende ik natuurlijk een contract bij De Volewijckers. Uiteindelijk ben ik jaren aanvoerder geweest van de Mosveld-baby's. Het was een jeugdig elftal vol met talenten die later ook hun carrière als fullprof hebben voortgezet. Als veteraan heb ik in 1961 mijn carrière beëindigd. Na mijn trainersopleiding van Rinus Michels ben ik jaren trainer geweest o.a. bij O.S.V. in Oostzaan en bij Hollandia en Always Forward in Hoorn. Daar woon ik al heel lang en volg het voetbal nog steeds met veel belangstelling.

Links aankondiging van feest Taba, met de feestcommissie gestationeerd op Nes 78 (foto rechts). Daar waar Pieter de Jongh, en zijn zoons Nicolaas, Freek en Jan een kruierij bestierden.

the

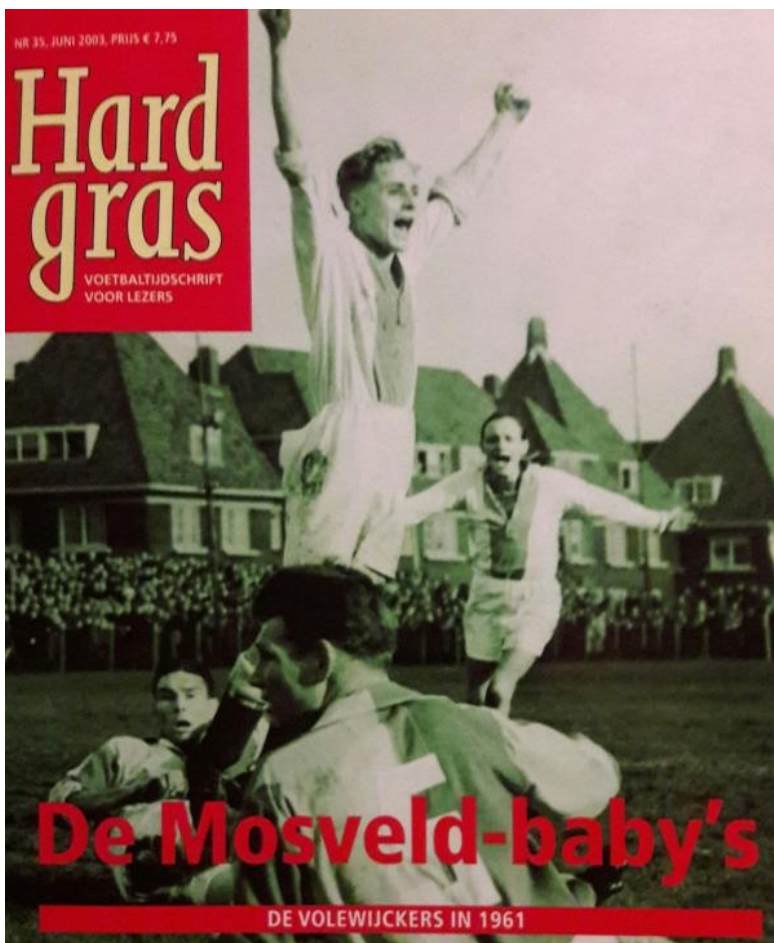
files

Piet van der Muts is een heel grote bijvangst in de zoektocht naar de familie de Jongh die van de jaren '30 t/m '50 het wedstrijdsecretariaat van Tabak voerden. Het blijkt dat zijn moeder zus is van Nicolaas, Freek en Jan de Jongh. In het centrum van de Tabakshoek, op de Nes 78, hebben zij decennia lang een kruierij. Hoogstwaarschijnlijk om de vele sigarenfabriekjes, maar vooral monster- en veilingzalen in de Tabakshoek te bevoorraden. Tot medio jaren vijftig is Nicolaas de Jongh wedstrijdsecretaris van Tabak.

Tabak. W. Takes, Pieter Aertsstraat 104² (Z. 1).
 Wedstrijdsecr. seniores: N. de Jongh, Moerdijkstraat 7² (Z. 2). Tel. 49580 (tot 5 uur).
 Wedstrijdsecr. jeugd: C. van O's de Man, Henriëtte Ronnerplein 8 (Z. 1).
 Gironummer: T 1393, t.n.v. Tabak, p/a J. Ph. Both, Weesperzijde 160hs (O.).
 Shirt: goud-geel; broek: zwart; kousen: bruin.
 Terrein: Weesperzijde-complex No. 4, Kruislaan hoek Weesperzijde. Te bereiken met de lijnen 5 of 9 of bus E.

*Adres Tabak anno 1953. Hier Nicolaas (ome
 Klaas) de Jongh, waarover later iets meer.
 Tenue: goud-geel shirt, zwarte broek en bruine
 kousen. Logo anno 2018 is eind jaren '90 pas
 bedacht.*

Piet van der Muts werd na zijn Tabak tijd één van de zogenaamde Mosveld-baby's. Een extreem getalenteerde jeugdlichting in de jaren '50 die direct vanuit de A-tjes zondag selectie 1 werden. Dient opgemerkt dat Piet één van de "oudjes" was, die stand hield tussen de jeugdige bravoure. Hij speelde 12 jaar onafgebroken in de selectie, en was aanvoerder tijdens het wonder van Zuilen. Echt een fantastische speler. Maar, het wonder van Zuilen? Ja, een onmogelijke wedstrijd die zich het beste laat vertellen door Machiel Bosman (2003):

"Een wél erkend wonder is dat van Zuilen, 1961. Althans, in de ogen van voetballiefhebbers. Op 28 juni van dat jaar wordt daar de 'spannendste thriller uit de geschiedenis van het betaalde voetbal' gespeeld: de Amsterdamse Volewijckers tegen het Utrechtse Elinkwijk. Inzet: een plaats in de eredivisie. De Amsterdammers hebben aan een gelijkspel genoeg, maar laten het afweten en staan 20 minuten voor tijd kansloos met 3-0 achter. Vijf minuten later: 4-1. En dan, het wonder. Eerst brengt spits Wout Schaft met twee doelpunten de spanning terug. Dan volgt in de laatste minuut een vrije trap. "Dirk de Ruiter plaatst die bal hoog voor het doel! En Boogaard heeft die bal in zijn bezit! En dat is... dat is... een DOELPUNT!!! De Volewijckers maakt in de allerlaatste minuut nog 4-4!" Aldus verslaggever Bert Pasterkamp, die via een speciale radioverbinding de wedstrijd van commentaar voorziet voor duizenden supporters die zich hebben verzameld op het Mosveld, de thuishaven van de Volewijckers in Amsterdam-Noord. De club heeft het op het nippertje gered."

Hierboven: oud Tabakker scorend voor de Volewijckers. Tabak leverde, en kreeg, tussen jaren '30 en '50 erg grote spelers.

the

files

Louis Jonker, September 1976,

"Deze week ontvingen wij van onze erevoorzitter, de Heer L. Jonker, de tekst van de speech die hij afstak bij de opening van onze nieuwe accommodatie (in 1976 verhuist Taba naar het vermaarde JOS complex, de huidige plek van Taba - red.). Samengevat d.m.v. enkele citaten kwamen wij tot het volgende. Uiteraard vragen wij de Heer Jonker begrip voor het feit dat wij niet de hele speech konden plaatsen. Wij zijn hem echter zeer erkentelijk en dankbaar voor de moeite die hij zich getroost heeft om het geheel voor ons op papier te zetten. Daar gaan we:"

"Goedenavond, dames en heren. Ik heet U allen hartelijk welkom en in het bijzonder de oude garde, die uiteindelijk medegewerkt heeft de basis te leggen van Taba. Dames en heren. Toen het bestuur mij vroeg om het nieuwe Taba complex te willen openen, heb ik daar gaarne aan voldaan." (...)

"Even een stukje historie: (...) In het seizoen '39/'40 werden wij kampioen van de A.V.B. In de oorlog bezetten de bezetters ook ons voetbalterrein. En toen begon de narigheid." (...)

"Bij de A.V.B, bij de gemeente Amsterdam, kortom bij elke instantie, waar wij dachten hulp te vinden, werd bezocht om ons maar een stuk voetbalveld te kunnen bemachtigen. Toen werden wij plotseling gewezen op een te houden vergadering voor de verdeling voetbalvelden 'Drie Burg' op de Weesperzijde."

Links, Louis als voorzitter op groepsfoto, ingezonden door Hans Zoetewij (1961). Rechtsboven, Louis als aanvoerder in Taba kampioensteam (rond 1940), zie slotstuk over Adje.

"Het gevolg: wij werden onderhuurder bij FIT en later kregen we naast Ambon ons eigen terrein. Wij keken echter met voortdurende argusogen naar de mooie JOS-accommodatie. En nu dames en heren is het ons (Taba) eigendom geworden. Ik heb dan ook groot respect voor bestuur en commissies en allen die hieraan meegewerkt hebben, om zoiets groots te bereiken. Daarom doe ik een oproep moreel en financieel het bestuur te helpen. Mag ik u deze enveloppe overhandigen, mijnheer Lazet? En hiermee verklaar ik de nieuwe accommodatie als geopend"

Getekend: hartelijk groet en hoogachtend, de Heer Jonker.

Louis Jonker. Geboren in 1905, en speler van het team dat in 1940 kampioen van Amsterdam wordt. Tweede voorzitter van Taba, na de heer Sanders. In 1976 houdt hij voorgaande speech ter ere van het nieuwe onderkomen van Taba, op het voormalige JOS complex. Helaas heeft de redactie van het toenmalige clubblad de speech ingekort, en tot op heden is de volledig versie nog niet boven tafel gekomen. Louis

heeft geen betrekking in de Tabakshoek, en is in de archieven bekend als "fabrikant machines". Er lijkt vooralsnog één link naar Taba, en die loopt via Duif: de moeder van hem is Alida Jonker, de twee jaar oudere zus van Louis. Jim

the

TABA

files

Grigoleit, zoon van Jumbo, herinnert zich Louis nog, en ook zijn twee zonen. Jim kijkt er zo eens van op als hij beide jongens op een wedstrijddag in prachtig pak het veld ziet betreden. Opmerkelijk is dat ze niet in de archieven worden genoemd. Al is Jim zeker van zijn zaak: één van de jongens heeft nog met zijn vader samen gevoetbald.

In 1962 verhuist Louis vanuit een relatief eenvoudige woning in de Weteringstraat (nummer 21) naar Koekoekslaan 144 in Bussum. Een enorme stap voorwaarts. Op een vrije kavel laat hij een vrijstaand huis bouwen, dat in 2017 voor meer dan zeven ton te koop staat. Omdat de maandenlange zoektocht naar de kinderen van Louis op niets uitlopen, wordt als laatste poging een bezoek aan dit huis in Bussum gebracht, in de hoop daar nog enige aanwijzingen te vinden. En wat blijkt, naast de voordeur is een herinneringstegel aangebracht: "Louis Jr en Rob, 27 juni 1961". Deze namen vergemakkelijken de zoektocht via internet, en begin juli 2018 is er na hulp van vrienden van Louis Jr, telefonisch contact, en na een aantal dagen een bezoek.

Louis Jr, 77 jaar jong, blijkt ondanks zijn acht jarig verblijf in Amerika, en daarna vijftig jaar Bussum, nog een licht herkenbare Amsterdamse tongval te hebben. Een vat boordevol feitjes en anekdotes. Intelligente, bijzonder vermakelijke en humoristische gastheer. Mooie carrière gehad, en na z'n pensioenering nu drukker dan ooit. Louis had als tweede naam Ludovicus, maar:

Louis Jr.: "Ik heet nu officieel junior. Dat is via het gerecht geregeld. Want in mijn militaire papieren staat LL, Louis Ludovicus. Mijn vader wilde een opvolger. Hij is naar het gerecht gegaan, heeft hem nog vijfhonderd gulden gekost. En toen is die Ludovicus eraf gegaan, en werd ik Louis Junior voluit geschreven".

Taba adspiranten team begin jaren '50. Louis Junior, op dezelfde positie en in precies dezelfde houding als zijn vader ruim tien jaar eerder, rechts staand op de foto. Zie foto vorige pagina, en teamfoto in stuk over Adje Gerritse.

the

TABBA

files

Louis Jr.: "Mijn vader heeft altijd in de Jan Hanzestraat gewoond. Hij is begonnen met een fietsenwinkeltje op de Wittenkade. Hij trouwde met Johanna Hendrika Beukman. Die kreeg eens een keer een bontjas van 'm. Daarmee mocht ze echter niet zomaar verschijnen op de Wittenkade, want dan konden ze denken dat 'ie 't gemaakt had. In 1939 heeft 'ie een huis laten bouwen in de Weteringstraat, op nummer 21. In de oorlogsjaren hebben we daar gewoond, en ben ik geboren, in 1940, op 1 hoog. Mijn wekker was de klok van het rijksmuseum. Ik keek zo op de klok van het rijksmuseum. Een fantastische jeugd heb ik gehad. Mijn vader heeft daar z'n werk verricht (in de werkplaats op de begane grond - red). Hij heeft in het verzet gezeten, met onder andere de oprichter van garage Kost. En met ome Ab, Ab Schipper, die was bloemenhandelaar op de Vijzelgracht. Bloemenhuis Butterfly (bedenk de connectie met de bloemenwinkel in de buurt van de Munt waar Piet van der Muts zijn 25 gulden per gespeelde wedstrijd haald - red). Ome Ab was een echte Ajacied. Maar

hij zat ook in het bestuur van Taba, als topman van de feestcommissie. Met Jan Both, de penningmeester. Woonde op de Weesperzijde. Dan nog Willem Takes, de secretaris, samen met zijn vrouw Ans Takes. Kost was importeur van DKW, Dat Kreng Weigert. Mijn vader heeft een groot bedrijfspand laten bouwen in 1959, daar maakten wij hydraulische cilinders en hydraulisch aangedreven producten voor vorkheftrucks. In de jaren 1959 - 1969 zijn we samengegaan met een Amerikaans bedrijf genaamd Cascade. Mijn vader is gestopt en ik ben blijven zitten."

"Ik weet niet of hij ooit met Taba gestopt is (na verhuizing naar Bussum - red). Want het

was altijd z'n hart. Als je het woord voetbal in je mond nam had je het al over Taba. In het privé gedeelte van zijn leven heeft Taba een groot deel meegedaan. In zijn jonge energieke leven. Maar hij was ook een industrieel natuurlijk. En dat eiste ook echt wel wat tijd. Dat zou één van de redenen geweest kunnen zijn dat hij met voetballen gestopt is. Hij ging nooit alleen naar het veld, mijn moeder was er ook altijd bij. Ook als ik stond te voetballen. Alle families. Lien Monteban. Dirk Roos, met z'n hond Tippië. We stonden allemaal altijd langs de lijn, elke zondag weer."

"Op de hoek van het Weteringplantsoen had je het Vosje, een cafe. Ome Ab kwam er naar toe, Jimmy Grigoleit zat er wel eens, mijn vader ging mee voor de show. Dat was het clubleven he?! Wij dronken een pilsje voor elke wedstrijd (Louis Jr speelt inmiddels als 16-jarige in Taba 1 - red.). Gewoon, gezellig, 22 man voor de wedstrijd een pilsje. 'He, ik pak je wel he, rooie.' En die pakte ik ook. Zo ging dat. D'r werd ook nooit iemand beschadigd. We gingen ook wel naar Frankendael. En tegenover het Ajaxstadion had je ook zo'n cluppie, de Meer heette dat. Ik was nog een jongetje. En, dat is voor annalen ook wel leuk om te vertellen, als wij gevoetbald hadden, op de Kruislaan, dan was het dichtbijzijnde cafe restaurant Victoria. Over de Berlage brug links (anno 2018 zit daar café Vrijdag - red.). En daar zat de hele club. Als we gewonnen hadden, zaten we in mijn jaren, ik jongetje 16, allemaal bij Victoria. Speelden wij een biljartje. Met een borreltje. Ook Jimmie Grigoleit. Ook Adje Gerritse. Ook Jampie Kuiper. Het hele zootje zat 'r. Dat waren in mijn ogen, excusé le mot, ouwe lullen. Maar ik kreeg een glaasje limonade. Mijn vader heeft me leren biljaren. Was een heel goeie biljarter, mijn vader. Cafe Restaurant Victoria, met de mooiste biljarts in heel Amsterdam."

Gevaarlijke bocht

maar niet voor een **DKW**

De voorwielaandrijving doet **DKW** muurvast door elke bocht suizen! Veiligheid naast zuinigheid zijn de kenmerken van **DKW**.

DKW

VANAF FL. 1095.-

Zelden ziet men op den weg een **DKW** met motorpech

Imp. v. Ned. **HART NIBBRIG & GREEVE N.V. DEN HAAG**

Agentschap voor Amsterdam: **GARAGE KOST**

CYLINDERBLOKKEN LASSCHEN,
Aluminium Carters enz. speciale In-
richting **L. JONKER,** Wetering-
straat 6, Tel. 34344, Amsterdam.

**LOUIS JONKER
CASCADE N.V.**

WEESPERSTRAAT 110 - DIEMEN
TELEFOON (020) 94 64 11

**BLOEMENHUIS
BUTTERFLY**

Vijzelgracht 39
Tel. 34572

wenst vrienden en bekenden
een gelukkig 1959

Café-Restaurant „Victoria”
Amstellaan hk. Amsteldijk

3 Wilhelmina Biljarts 2827

Het gezelligste zitje in Zuid.

the

files

"De oorlog, een rare verwarde situatie. Mijn vader had z'n bedrijfje, had een man of tien aan het werk. In de oorlog. Hij maakte voor de hele buurt kacheltjes. Spinnetjes noemde je dat. Een grote ronde pijp met drie pootjes eronder. Met een klep d'r op. Hij lastte geweren in elkaar, repareerde ze enzo. Kwam eens een Duitser bij 'm binnen, die vond een trekker van een stengun. Een Engelse stengun, op de grond. "Was is das herr Jonker?". "Dat is een onderdeel van mijn schaaftank". "Oh", zei die Duitser "das has sie vernuftig ausgedacht". Maar d'r waren ook heel aardige jongens bij hoor. Feldweibel (sergeant - red), ik weet z'n naam niet meer precies hoor, kwam af en toe een koppie koffie drinken bij m'n moeder. Het waren jongens van 19 en 20 jaar. Die jongens wisten van niks. Maar, ik heb ook mensen zien fusilleren. Ik liep met m'n opa op het Weteringplantsoen, nu het Weteringcircuit. D'r staat nog een monument, moesten m'n opa en ik, ik was nog maar een jongetje, ik was nog onder de vijf dus, moest ik blijven staan met m'n opa, werden er mensen neergeschoten. Dat beeld heb ik nog op m'n netvlies, dat beeld dat vergeet ik niet. (betreft mogelijk beruchte wraak-executie op 12 maart 1945 van 30 politiek gevangenen na neerschieten SS-officier door verzet - red.)"

Op de Weesperstraat 110 in Diemen staat nog steeds het bedrijfspand van Louis Jonker. In 1964 had hij 170 medewerkers. Anno 2018 is het veilinghuis Eland en de Zon er in gevestigd. Zij hebben de bovenstaande tegelplaat, aangeboden door het personeel, van de binnen-entree naar de buitenkant verplaatst. Op de afbeelding zijn de werkplaatsen op de Weteringstraat nummer 6 en 21, als ook het nieuwe pand aan de Weesperstraat 110 in Diemen te zien. Alle panden bestaan anno 2018 nog.

Louis Jr.: "We hadden 15 onderduikers, tussen de werkplaats en één hoog. Waaronder Gerrit Jonker ook. Dat was de zoon van z'n oudste broer Jan. Scheelde 21 jaar die jongens. Als er alarm ging, mocht ik het niet weten als jongetje, anders had ik het kunnen verraden. Later, veel later, heeft m'n vader dat luik laten zien, onder de wasbak, daar gingen 15 man in.

the

files

Dat was 80 centimeter, kun je voorstellen? Gingen d'r 15 in, verspreid over de hele ruimte, met waxinelichtjes en een spel kaarten. Ze kwamen van links en van rechts binnen. Vanuit de buurt, maar ook familieleden, een Gerrit Jonker. Die Gerrit heeft er nog eentje om zeep geholpen, en die zochten ze. Hij is achter bij ons op het balkon over alle daken naar de Vijzelgracht gegaan. Die dwarsstraten waren toch snel 200 meter lang." (Gerrit Jonker wordt internationaal bekend speedway rijder in de jaren vijftig, veeldvuldig strijdend om de "gouden helm" – red.)

Welpenteam Taba, waarschijnlijk eind jaren veertig. Staand vlnr Frans Prantl, Rob Govers, Frans Hoogeveen, Pietje vd Veld, Joop Vet. Midden: Theo Teeseling, Koos Bieze, ?. Knielend: Louis Jonker jr, Lex da Silva, Jantje Hanssen. Foto in wedstrijdopstelling: 1-2-3-5.

"Addi Gerritse, Attie zeiden ze altijd. Een rakker geweest hoor. Een levensgenieter. Ik zal je vertellen, hij kwam bij ons in de Weteringstraat, dus in de jaren zevenveertig, achtenveertig. We speelden bovenin het halletje. Mijn moeder had daar een lambrisering met potjes erop. Attie Gerritse en ik stonden in het gangetje te voetballen. Mijn moeder kwaad dat die potjes naar beneden kwamen. En dan zei Attie: "Louis, rancoutiers!". Dat was een kreet van 'm, vergeet ik m'n leven niet. "Rancoutier!". "Geef 'm een loei", betekende dat. Hoe je het schrijft moet je me niet vragen. Ome Attie. Dat was een rakker. Ik geloof dat 'ie twee of drie keer getrouwd is geweest, dat weet ik niet meer. Hij schold iedereen uit, op het veld. De scheidsrechter moest je bij hem weg houden. Het was een charmante man. Het was een 100 procent kerel. Het was een vrouwendief. Het was in mijn ogen, ome Addi, een knappe kerel, voor vrouwen. Hij was donkerharig. Het was een charmeur, hij kon elke vrouw om zn pink winden. Hij was ook een hele energieke man. Zeer energiek. Hij was ook goed bij de tijd, want hij kon goed met m'n vader praten. Als je goed met m'n vader kon praten was je goed bij de tijd."

the

files

"Mijn vader heeft het voorzitterschap overgenomen van ene mijnheer Sanders. Mijnheer Sanders had een dochter, die zat in een band als zangeres. En die heette met haar artiestennaam Ansandoor. Ze speelde bij het Malando orkest. Sanders woonde op de Amstelveenseweg. Dat was de man die het aanzien van Taba maakte. Want die man was een sigarenhandelaar. Die ging naar Indonesie tabak kopen. Ging naar Hamburg. Naar de haven, tabak inkopen. Dat was de grote man van Taba. Voornamen mocht niet, ik was een jongetje. Mijnheer Sanders is later ere- voorzitter geworden. Een oude heer in mijn ogen. Zeer beschaafde man ook. Er zat geld bij Taba. We waren een elite club.

Van de heer Sanders is slecht één foto beschikbaar. Genomen tijdens de uitreiking van de "Tabakhoeks beker". Zie hier rechts. Het lijkt te worden uitgereikt aan het team waarvan Hans Zoetewij deel van uitmaakte (zie foto eerder in deze files), genomen rond 1957. Verder geen initialen, geboortjaar, etc. Naar aanleiding van de hints van Louis jr is er snel een spoor gevonden. In een telefoonboek uit 1940 is op de Amstelveenseweg slechts één Sanders bekend: Martinus Albertus Sanders, geboren in 1886. Vader van de tweelingdochters Anna en Maria, geboren in 1916. Anna is in de archieven bekend als amusements zangeres. Wat blijkt, Anna wordt ook wel Ans genoemd, en is in de jaren veertig en vijftig een zangeres met de artiestennaam Ann Sandor, van het bekend Malando orkest. Martinus werkt bij Harkema, een indertijd bekende tabaksgroothandel aan de Nes 67. Het statige pand staat er nog steeds, tegenwoordig met horeca functie (2018 de Bierfabriek, daarvoor onder andere brasserie Harkema).

Jubilea in de tabakswereld
De heren M. A. Sanders, refractioneur, en H. Flore, chef monsterzaal, zullen op 1 maart a.s. 40 jaar in dienst zijn bij G. Harkema N.V., makelaars in tabak te Amsterdam. Ten kantore der firma zal op dien dag een receptie worden gehouden van 11 u. 30 tot 1 uur.

7. ANS SANDERS

Hoewel het grootste deel van Louis Juniors verhaal door feiten wordt gestaafd, blijft er enige twijfel over deze Martinus Sanders. Er is nog steeds een andere Sanders, van de tabakshandel Sanders en de Bruine, gevestigd op de Oudezijds Voorburgwal 221 (zie vorige Taba file). Na enig onderzoek blijkt het hier te gaan om Johannes Petrus Sanders, geboren in 1881, en tabaksmakelaar van beroep. Belangrijk: één van de procuratiehouders van het bedrijf is Christiaan Albertus de Haas. En laat er nu een Chris de Haas met Louis Jonker samen gevoetbal te hebben... Beste vriend van Rein Takes, waarschijnlijk tabakker van het eerste uur, en broer van secretaris Willem Takes.

Louis jr: *"Rein Takes en Chris de Haas heb ik nog goed gekend. En dit waren vrienden. Uit de tabakshoek. Gingen altijd met elkaar op vakantie. Chris was een heer. Hij schijnt een paar centen gehad te hebben ook."*

the

TABA

files

Hoe kan het dat verenigingen vaak bron zijn van diepwortelende conflicten en brouillages? Passie bij de één, en wat onhandig communiceren bij de ander lijkt het recept. Louis Jr meent de brouilaga van Ans en Willem (zie begin deze files) te kennen. Hoewel het qua tijd niet blijkt te kloppen, is de anekdote aardig om te vermelden:

Louis Jr: "Ik weet waarom Wim Takes met Taba is gebrouilleerd. Mijn vader bouwde een bungalow in Spanje. In la Campana. En Ant en Wim kwamen ook wel eens op visite bij mijn ouders in Spanje. Toen had Ant Takes iets gezegd. Mijn vader was overleden. En Ans Takes had iets gezegd tegen mijn moeder over mijn vader. Wat mijn moeder helemaal niet pruimde. Dat ging om iets lulligs. Ze had een rotopmerking gemaakt over mijn vader, en ze was nog met Wim getrouwd. Wim was een eigenwijze stugge Fries. En mijn vader was mellable. Die hadden altijd aanvaringen. Wim Takes sprak zeven talen. Ook Italiaans. En elke opera, in het Italiaans, kon hij letterlijk vertalen waar je bij was."

Louis Jonker was in staat om veertig jaar na zijn start bij Taba het zittende bestuur te complimenteren, en geluk te wensen. Of het Nicolaas de Jongh ook zo verging? Louis Jr. herkent in de oudste man van de groepsfoto uit 1962 Klaas de Jongh. Even schakelen: natuurlijk, dat moet Nicolaas de Jongh zijn. Met broers en vader een kruierij bestierend vanuit de Nes 78. Inclusief het wedstrijdsecretariaat van de Taba senioren. Degenen die Piet van der Muts overhaalden om voor de 25 gulden van ome Ab (naar wij denken), bloemenhuis Butterfly, bij Taba te komen spelen.

Louis Jr.: "Klaas de Jongh, hebben we genoteerd? Had ruzie met mijn vader. M'n vader noemde hem de 'domme kracht'. Maar m'n vader bedoelde het goed. Die jongen kon je namelijk overal op inzetten. En mijn vader bedoelde de domme kracht al hefwerktuig. Iemand die een ander opstempelt (beter maakt – red.). Maar Klaas de Jongh had het uitgelegd als een domme, simpele, kracht."

Louis Jr kent, naast degene die Hans Zoetewij al eerder benoemde, nog een aantal mensen van de groepsfoto.

Hierboven, van links naar rechts: dhr van der Hart (Louis Jr: "formele man", Aad Verkaaik kan zich de roep naar een stel voetballende kinderen herinneren: "hé, van het veld, we zijn geen voetbalclub!"), mevr van der Hart, Lien Monteban, Jans van Muiden (van Ome Ko), tante To Jonker (getrouwd met Dirk Roos), tante Ans (al eerder genoemd, vrouw van Willem Takes, en achter haar, Dik Monteban. Over hem vast nog meer, want een ongelooflijk talentvol speler, oud DWV-er. Volgens Jim Grigoleit Jr. had Jumbo, als spits (en oud-Ajaced), nog nooit met iemand samengespeeld die een pass zo strak, net over de hoofden van tegenstanders, panklaar neer kon leggen. Leermeester ook van Louis Jr.

Hiernaast, Dirk Roos, getrouwd met tante To. Louis sr was in de van Speijkstraat bij hen in de kost. Zoon Dirk speelde ook bij Taba.

the

files

Dank zij Louis Jr. kunnen we ook bij de jaren '40 teamfoto weer twee extra namen bijschrijven. We kenden al Harry Riemersma, Jim "Jumbo" Grigoleit, Louis Jonker en Adje Gerritse. Hieronder, met Bril, naast Gerritse, Lot Post. En achter hem (met middenscheiding) Jan "Jampie" Kuiper. Kuiper stond ook bekend als excellente speler, haalde verschillende malen het Amsterdamse AVB team. Over hem vast ook meer. Lot Post lijkt een minder groot voetballer,

alleen in het plakboek van Adje Gerritse vinden we een artikel over hem terug. Lot Post heette voluit Lodewijk Post, geboren in 1911 en was, zoals in een vorig Taba file gemeld, monstertrekker in de tabaksbranche. Goede vriend dus van Chris de Haas. Hier afsluitend het ongedateerde artikel (waarschijnlijk eind jaren dertig), krant onbekend, over Lot. Mogelijk van de hand van Geudeker, sportjournalist waar we eerder over schreven.

"... Bij den wedstrijd tusschen Olympus en Taba, die bovendien nog belangrijk was in verband met de bezetting van de bovenste plaats in de eerste van den A.V.B afd. B, had ik gelegenheid om de spelkwaliteiten van den linkshalf POST te bekijken. Op het complex prachtvelden aan de den Hornweg, die één voor één in voortreffelijken toestand verkeerden, woonde ik dezen wedstrijd bij, die in een gelijk spel eindigde.

Ik had een mooien strijd verwacht, maar dat viel iets tegen. Het is een spannende wedstrijd geweest, met af en toe vlagen van beter spel. Post stak daarbij zeer zeker boven de anderen uit. Hij is een vlugge, behendige speler, die op de critieke momenten van goed ingrijpen weet en die vooral zeer snel herstelt. Hij speelde zondag op een voor hem vreemde plaats, n.l. links-back.

Wel een bewijs trouwens, dat Post iets in zijn mars heeft. Zijn kopwerk is zeer goed en hij heeft op die wijze heel wat aanvallen onderbroken. Post is wel wat klein van postuur. Maar door zijn juiste visie op de bal, springt hij steeds op tijd de lucht in om met een goed berekende hoofdbeweging den bal naar zijn medespelers te plaatsen.

Een voorbeeld van de theorie, dat men heusch niet lang behoeft te zijn, om behoorlijk op tijd te koppen, hoewel daarmede niet gezegd wil zijn, dat groote spelers daar geen voordeel van hebben. Ik zal het mij tot een voorrecht rekenen, Post nog eens op zijn eigen plaats n.l. als links-half te zien spelen. In elk geval beweest post mij Zondag een speler van goede kwaliteiten te zijn."

Lot Post verhuist in 1952 naar de Kostverlorenstraat 110 in Zandvoort, tegenwoordig ook aardig aan de prijs. Louis Jr. kan zich nog de dagjes uit naar Zandvoort herinneren, als kind.

the

TABA

files

Afsluitend

Voorgaande tekst wordt ter correctie voorgelegd aan Piet van der Muts, Hans Zoetewij en Louis Jonker Jr. Aardig zijn enkele van hun toevoegingen.

Allereerst Piet van der Muts, akkoord met tekst, met de opmerking dat hij zich bloemenhuis Butterfly van ome Ab Schipper niet meer scherp heeft, maar dat het qua locatie bijna niet kan missen: hij zal daar vast zijn 25 gulden per gespeelde wedstrijd hebben opgehaald.

Dan Hans Zoetewij: *"Het is opmerkelijk hoe herinneringen zich in je geheugen genesteld hebben. Sommige heel vervaagd, andere weer "als de dag van gisteren". Ook bij de foto's, sommige heel levendig, andere weer schemerig, het maakt mij nostalgisch. Verrassend is wel hoe leuk de achtergrondinfo is van mensen die je gekend hebt maar waar je als jonge puber achteloos aan voorbij liep. Wel ben ik meerdere keren om verschillende redenen bij Willem en zijn vrouw thuis geweest in de P. Aertzstraat. Met Ko Floor heb ik naar ik meen nog wel eens samengespeeld, zelfs na subliem voorbereidend werk van hem een goal gemaakt. De felicitaties gingen naar hem en de tegenpartij was pissig, ze vonden dat iemand van dat niveau niet in het elftal thuishoorde. Dit is weer zo'n opmerkelijk geheugenspinsel dat voor levenslang opgeborgen zit. Het gezin woonde toen naar ik meen in de Utrechtsestraat (klopt - red). Ook Louis Jonker Jr. heb ik nog zien voetballen. Verder heb ik nog de opbouw meegemaakt van de kleedkamers en kantine op Drieburg (waarschijnlijk het gemeenschappelijke gebouw van Ambon, Fit en Taba, "Amfita" genaamd - red). Daar werd o.m. oud papier voor verzameld. Vanuit mijn krantenwijk toen heb toen hele pakken oud papier bij de Fam. van der Hart op de Amsteldijk afgeleverd."*

Ko Floor, al een aantal keer genoemd: hier begin jaren zeventig in zaterdag 3, vierde van links boven staand. Taba icoon ome Harry Riemersma, waarover volgende Taba files meer, als leider met hoed in hand. Keeper naast Harry is Jan Lohman, later Taba bestuurder.

the

files

Ook Louis Jonker jr is, na een aantal correcties, akkoord. Aardig is om nog een mooie foto te krijgen van Louis jr, samen met zijn vader, in het kantoor van hun bedrijfspan in Diemen. Zo medio jaren zestig. Zie hieronder. De foto maakt deel uit van een collage op basis waarvan het Amerikaanse bedrijf Cascade interesse begint te tonen. Tegenwoordig niet meer het geval, maar ook bij Taba waren de eerste bestuurders niet alleen voetballiefhebbers, maar vooral ook maatschappelijk geslaagde personen.

Louis jr is overigens bij het zien van het jeugdteam uit de vorige Taba file (uit 1934, met Jim "Jumbo" Grigoleit, Chris en Pieter Terbrack) overtuigd van het feit dat de leider dhr Sanders, Taba's eerste voorzitter moet zijn. Zie foto hiernaast. Het eventuele verband tussen Taba en tabakskantoor de Bruine en Sanders op de Oudezijds Voorburgwal 221 kan hij ook niet verklaren (met Chris de Haas als procuratiehouder).

JUBILEUM IN TABAKSWERELD
AMSTERDAM, 25 Febr. — Op Maandag 1 Maart wordt bij de firma De Bruine & Sanders, makelaars in tabak te Amsterdam, een dubbel jubileum gevierd. De procuratiehouders J. Schipper en Ch. A. de Haas zijn dan resp. 40 en 25 jaar in dienst bij deze firma. Beide jubilarissen zijn zeer populaire figuren in de tabakshandel. Op de receptie, welke van 3 tot 4.30 u. ten kantore der firma wordt gehouden, zal het hun dan ook zeker niet aan belangstelling ontbreken.

the

files

Tenslotte een foto die in de eerste Taba file werd geplaatst, afkomstig uit het persoonlijk knipselboek van Adje Gerritse (in bezit van Alcmaria Victrix archivaris Peter Gerritsen). Aan Louis jr de vraag of Adje Gerritse hierop zichtbaar is: in dat geval zou het goed het eerste team van Taba (1933) kunnen zijn. Dit omdat Adje Gerritse in 1934 voor een aantal jaren naar Alkmaar verhuisde. Het antwoord van Louis is bevestigend: Adje Gerritse staat midden achteraan. Verder herkent Louis jr Lot Post, hurkend links (met bril). Ook herkent hij Chris de Haas, rechts zittend met hand op schouder van nog onbekende keeper. Maar meest opmerkelijk: ook zijn vader Louis sr staat op de foto: midden hurkend, rechts naast Lot Post. Hiermee komt de datering weer op losse schroeven te staan, want het is niet waarschijnlijk dat de niet-tabakker Louis sr in een startend Taba heeft gevoetbald. Het zou daarmee een foto uit 1933 kunnen zijn, maar ook na 1938, het moment dat Adje weer bij Taba kwam voetballen.

Taba jaren '30, wedstrijdopstelling 1-2-3-5. Adje Gerritse staand midden, Lot Post hurkend links, Louis Jonker sr hurkend midden, Chris de Haas knielend rechts.

Hiermee eindigt deze Taba file. In de volgende editie een hoofdrol voor ome Harry Riemersma, keeper van het 1940 kampioensteam, maar vooral Taba icoon voor meer dan zestig jaar.

the

files

bronnen (allen digitaal in bezit van RG):

www.delpher.nl: kranten

Gemeente Archief Amsterdam: persoons- en adresgegevens

Archief Peter Gerristen: Knipselboeken Adje Gerritse

Archief Jim Grigoleit jr: brief Willem Takes

Archief Louis Jonker jr: foto's in stuk Louis Jonker sr.

Archief Aad en Frank Verkaaik: brief Willem Takes en foto Martinus Jonker

Archief Ko Floor: Taba zaterdag 3

Hard Gras nr 35, juni 2003: De Mosveld-baby's, de Volewijckers in 1961.

mailcontact Rob van der Muts, zoon Piet van der Muts

mondelinge gesprekken met Louis Jonker jr, juli en september 2018

telefonisch gesprek met Hans Zoetewij, maart 2018

september 2018

Remco Geesken

rgeesken@gmail.com

06-12585165